

TWENTY-SECOND SUNDAY AFTER PENTECOST
SUNDAY OF THE HOLY FATHERS OF THE 7th ECUMENICAL COUNCIL

Troparion and Kontakion:

Troparion (5): Let us the faithful acclaim and worship the Word, co-eternal with the Father and the Spirit, and born of the Virgin for our salvation. For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death and to raise the dead by His glorious resurrection.

Troparion (8): O Christ our God, You are above all praise, for You established our Fathers as lights upon the earth. You led us to the true faith through them. O most bountiful Lord, glory be to You. Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (6): How the Son proceeded from the Father, our words cannot express; but having two natures, He was born of a woman. We do not reject His image when we behold it; but, in faith, we venerate and honor it. And the Church professes it as true belief when she honors the image of Christ's incarnation. Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (5): You, my Savior, descended to Hades, and as the Almighty, You shattered its gates. With Yourself You, as Creator, raised the dead and shattered the sting of death, and delivered Adam from the curse, O Lover of Mankind. And so we cry out: Save us, O Lord.

Prokimenon:

Prokimenon (5): You, O Lord, will guard us and will keep us from this generation, and for ever.

Verse: Save me, O Lord, for there is no longer left a just man.

Prokimenon (4): Blessed are You, and praiseworthy, O Lord, the God of our fathers, and glorious forever is Your name.

Verse: In all that You have done, Your justice is apparent.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Galatians.

(Gal 6,11-18)

Brethren: See with what large letters I am writing to you in my own hand! It is those who want to make a good appearance in the flesh who are trying to compel you to have yourselves circumcised, only that they may not be persecuted for the cross of Christ. Not even those having themselves circumcised observe the law themselves; they only want you to be circumcised so that they may boast of your flesh. But may I never boast except in the cross of our Lord Jesus Christ, through which the world has been crucified to me, and I to the world. For neither does circumcision mean anything, nor does uncircumcision, but only a new creation. Peace and mercy be to all who follow this rule and to the Israel of God. From now on, let no one make troubles for me; for I bear the marks of Jesus on my body. The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit, brothers. Amen.

Alleluia Verses:

Verse (5): Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (5): For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: The God of gods, the Lord, has spoken and summoned the earth, from the rising of the sun to its setting.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Summon before Me, My people who made a covenant with Me by sacrifice.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:
(Lk 8,5-15)

TWENTY-FIRST SUNDAY AFTER PENTECOST

The Lord told this parable: “A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some seed fell on the path and was trampled, and the birds of the sky ate it up. Some seed fell on rocky ground, and when it grew, it withered for lack of moisture. Some seed fell among thorns, and the thorns grew with it and choked it. And some seed fell on good soil, and when it grew, it produced fruit a hundredfold.” After saying this, he called out, “Whoever has ears to hear ought to hear.” Then his disciples asked him what the meaning of this parable might be. He answered, “Knowledge of the mysteries of the kingdom of God has been granted to you; but to the rest, they are made known through parables so that ‘they may look but not see, and hear but not understand.’ This is the meaning of the parable. The seed is the word of God. Those on the path are the ones who have heard, but the devil comes and takes away the word from their hearts that they may not believe and be saved. Those on rocky ground are the ones who, when they hear, receive the word with joy, but they have no root; they believe only for a time and fall away in time of trial. As for the seed that fell among thorns, they are the ones who have heard, but as they go along, they are choked by the anxieties and riches and pleasures of life, and they fail to produce mature fruit. But as for the seed that fell on rich soil, they are the ones who, when they have heard the word, embrace it with a generous and good heart, and bear fruit through perseverance.”

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
Exult, you just, in the Lord; praise from the upright is fitting.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

22-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА
НЕДІЛЯ СВВ. ОТЦІВ СЬОМОГО ВСЕЛЕНСЬКОГО СОБОРУ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово, що від Діви народилося на спасіння наше, прославмо, вірні, і поклонімся, бо Воно благозволило тілом зійти на хрест і смерть перетерпіти, і воскресити померлих славним воскресінням Своїм.

Тропар (8): Препрославлений Ти, Христе Боже наш, що на землі Отців наших появив світилами і ними навів усіх нас на істинну віру. Багатомилосердний, слава Тобі!

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (6): Сину Божий, що несказанно засяяв із Отця і від жінки народився у двох природах. Оглядаючи Тебе, ми не відрікаємося виду Твого зображення, але, побожно його намалювавши вірно почитаємо. Тому-то Церква, зберігаючи істинну віру, цілує ікону Твого воплощення.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (5): До аду, Спасе мій, зійшов Ти, і, як всемогутній, сокрушивши його брами, Ти, Чоловіколюбче, як Творець, воскресив з Собою померлих, жало смерті вирвав, й Адама від прокляття визволив. Тому всі до Тебе звиваємо: Спаси нас, Господи!

Прокімен:

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного.

Прокімен (4): Благословенний Ти, Господи, Боже Отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє навіки.

Амінь.

Стих: Бо Ти праведний у всьому, що вчинив Ти нам.

Апостоль:

До Галатян послання св. апостола Павла читання.

(Гал 6,11-18)

Браття, гляньте, якими буквами пишу вам власною рукою. Ті, що хочуть показатися гарними тілом, - вони силують вас обрізатися, щоб тільки уникнути переслідування за хрест Христа. Бо й самі обрізані, не додержують закону, а хочуть, щоб ви обрізувалися, щоб їм хвалитися вашим тілом. Мене ж, не доведи Боже, чимсь хвалитися, як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене світ розп'ятий, а я - світові; бо ані обрізання, ані необрізання є щось, лише - нове створіння. На тих, які поступають за цим правилом, мир на них і милосердя, а й на Ізраїля Божого.

На майбутнє нехай ніхто мені не завдає клопоту, бо я ношу на моїм тілі рани Ісуса.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вашим духом, брати! Амінь.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (5): Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (5): Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Бог Господь прорік, покликав землю від сходу сонця до його заходу.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Зберіть Мені побожних, які над жертвою союз зо Мною учинили.

Алилуя, алилуя, алилуя.

**Євангелія:
(Лк 8,5-15)**

21-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Сказав Господь притчу оцю: “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге впало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкості не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшись з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю, і, зійшовши, сторицею вродило.” Кажучи це, Ісус голосно мовив: “Хто має вуха слухати, нехай слухає.” Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: “Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли.”

Ось що значить оця притча; зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні. Хто має вуха слухати, нехай слухає.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.
Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала.
Алилуя, алилуя, алилуя.